

[Jens Thomsen.]

utilbørlige Administration med manglende Hensyntagen til Landbruget og Sammenblandingen af offentlige og private Midler.

Naar Landbrugsministeren giver Eksportørerne i Eksportudvalget Monopol paa at udnytte Landbruget, er der selvsagt ingen Domstol, der kan skride ind imod dem, fordi de udnytter Monopolet, og det er en uansvarlig Handling, naar man her vil søge at skubbe Ansvarret fra sig ved at henvise til Domstolene. Det skulde ganske vist være utænkeligt i et ordnet Samfund, at et ministerielt Udvalg kan give nogle af sine egne Medlemmer en Entreprise, hvorigennem de kan udnytte et kriseramit Erhverv, men selv om Landbrugsministeren forærer Eksportørerne alle Landbrugets Kreaturer, var der ingen Domstol, der kunde straffe dem, fordi de modtog og udnyttede Gaven, og derfor er det fuldstændig ved Siden af, naar man vil bilde Vælgerne ind, at Eksportsagen er gennemført for at faa Undersøgelsen ført til Bunds.

Det er Rigsdagen, der har Ansvarret, og det ser ikke godt ud, at man vil dække sig ved at bilde Vælgerne ind, at Ansvarret ligger hos Domstolene. Politiet har forlangt Regnskabet udleveret, men Folketinget siger: Nej, det kan I ikke faa, men I kan faa Valdemar Thomsen i Stedet for.

Naar Eksportudvalget giver dem, der opkøber Kreaturer til Staten, Handlefrihed til at købe til Staten og sig selv, saaledes at de kan købe flere Kreaturer til en Gennemsnitspris og selv overtage de bedste, medens de daarligste gaar til Staten, saa er det ikke vanskeligt at købe billige Kreaturer til egen Anvendelse. Men selv om det er et Misbrug af den viste Tillid, kan Domstolene ikke gribe ind, naar de paagældende har Autoriteternes Tilladelse til den nævnte Handlemaade. Jeg vil dog gerne spørge den højtærede Landbrugsminister, om han anser en Handlemaade som den nævnte for at være fair, eller om den i moralsk Henseende ikke kan betegnes som Svindel.

Man vil forstaa, at der paa utallige Omraader kan findes utilbørlige Handlemaader, som ikke er straffbare, legaliseret Tyveri er jo ikke strafbart. Foreligger der ogsaa kriminelle Forhold i Eksportsagen, bliver det en ganske anden Sag, som hverken Landbrugsministeren eller Rigsdagen kan have Ansvarret for; det bliver udelukkende en Sag mellem Domstolene og vedkommende. Men den utilbørlige Administration, der bevislig har fundet Sted i

Eksportsagen, kan Domstolene ikke rette; det er Lovgivningsmagten, der har hele Ansvarret for dette.

Om en mindre Forseelse bliver straffet, eller den undgaar Retfærdighedens Arm, er her et underordnet Spørgsmaal — der er jo et gammelt Ord, der siger, at den lille Tyv hænges, men den store faar Lov at løbe. Men heller ikke *det* er Sagens Kærne. Hovedsagen for os er ikke, om faa eller ingen kan idømmes Straf, men at den hidtidige urimelige Behandling af Landbrugets Andelsorganisationer bringes til Ophør, og at den utilbørlige Sammenblanding af offentlige og private Midler umuliggøres. Det forekommer mig, at Kravene er saa rimelige, at de for lang Tid siden skulde være opfyldt, uden at Anvendelse af de stærke Ord havde været nødvendig. Håvde man undersøgt Klagerne sagligt og rettet Uhyrligheder i Stilhed, var der tilvejebragt rimelige Arbejdsvilkaar for Landbruget paa dette Omraade, og saa var Sammenblandingen af offentlige og private Midler bragt til Ophør paa en mere værdig Maade.

Man har sagt, at det ærede Medlem Hr. Valdemar Thomsen fremsatte ærerørige Beskyldninger — og det skal ikke nægtes. Men der er vel ikke en af Beskyldningerne, som ikke er i Overensstemmelse med Sandheden, og det maa være det afgørende i det foreliggende Spørgsmaal. Men er det ikke betegnende for den politiske Svindel, at Politikerne vil have Politiet til at tage det ærede Medlem Hr. Valdemar Thomsen i Stedet for det Materiale, de har Brug for, nemlig Regnskaberne?

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Vanggaard har Ordet for en kort Bemærkning.

Vanggaard: Jeg er i Hovedsagen ganske enig i de Bemærkninger, det ærede Medlem Hr. Pürschel fremsatte angaaende den formelle Fejl ved Modtagelsen af denne Pøastand paa Overgang til Dagsordenen, og hvad der kan udledes deraf. Men jeg maa alligevel særlig hæfte mig ved det ærede Medlems Udtalelse om, at hvis det formelle havde været i Orden, maatte vi stemme imod denne Dagsorden. Jeg er enig med det ærede Medlem Hr. Pürschel i hans reelle Konklusion, og jeg mener, at til syvende og sidst, bør man sætte det relle over det formelle. Jeg vil derfor anbefale ærede Medlemmer at stemme imod den af det ærede Medlem Hr. J. S. Foget fremsatte Pøastand paa Overgang til Dagsordenen.